

Kære alle

Efteråret er kommet, når de regionale møder efter sommerferien kulminerer i det store fællesrådsmøde her sidst i september. I år går vi endda ind i en fase med flere ekstraordinære fællesrådsmøder. Så det kan kun betyde, at efteråret bliver noget helt særligt.

På trods af pandemien og dens udfordringer i hjemmene og i institutionerne hos os forældre og hos vores ansatte, så har det været et rimeligt fornuftigt år for Skoleforeningen, som vi nu er ved at afslutte.

Vi har vigtige emner på dagsordenen her i dag. Skoleforeningens vedtægter og den sydslesvigske strukturdebat for nu at nævne kun to for eksempel.

Men først bliver jeg desværre nødt til at tale om de alvorlige beskyldninger, Olaf Runz og Jørgen Møllekær kommer med i Flensborg Avis i lørdags.

Jeg tænker, at i alle sammen har læst den stillingtagen, som Andrea, Lars, Søren, Petra og jeg har sendt ud.

Hvad er der sket?

Avisen tegner i lørdagsavisen et billede af Skoleforeningen som arbejdsplads, som jeg på ingen måde kan genkende.

Vi taler **ikke** om uenigheder eller modsætninger, som man selvfølgelig møder på en så stor arbejdsplads. Beskyldningerne handler **ikke** om, at nogle medarbejdere er frustreret, fordi de i en given sag ikke føler sig hørt af Centraladministrationen. For det er ting, som helt naturligt sker i en stor organisation som vores. Skoleforeningen er helt bestemt ikke perfekt.

Nej, det billede Flensborg Avis med chefredaktøren i spidsen forsøger at tegne er et helt andet: De skriver, at i Skoleforeningen hersker der **"en syg kultur", "en usund kultur" "hvor man skal regne med at blive afstraffet, hvis man ytrer kritik" og "hvor man kan risikere at miste sit arbejde, skulle det gå så galt"**. Beskyldningerne går på en **autoritær ledelse og en ledelsesstil som har konsekvenser for medarbejdernes trivsel.**

Påstandene er så grove, at vi er nødt til at reagere. I tirsdags har Formandskabet og Direktionen derfor henvendt sig direkte til alle vores over 1700 ansatte. Og vi har opfordret til, at de medarbejdere, som konkret har oplevet en kultur, som den, avisen beskriver, kan melde sig.

Skoleforeningen indsætter til dette formål en uvildig tillidsperson, som behandler henvendelser anonymt og fortroligt i forhold til Skoleforeningen (man skal naturligvis stå ved og kunne underbygge sine anklager over for tillidspersonen) og har til opdrag at afgive en vurdering til Skoleforeningens Styrelse. Det hele falder sammen med, at vi alligevel skal have en sådan "meldeinstans" – og nu er det helt rigtige tidspunkt at finde ud af, hvordan vi gør. Hvem tillidspersonen bliver, drøfter vi nu i Styrelsen og med Skoleforeningens driftsråd.

Skoleforeningen har desuden på Family og Intra opfordret alle forældre, til at gå i dialog med hinanden, medarbejderne og de lokale styrelsesmedlemmer om beskyldningerne.

Jeg vil også opfordre jer til at gå i dialog med hinanden og i jeres institutioner.

De konkrete beskyldninger i den personalesag, som der henvises til i avisen er absolut ikke nye. Dem har avisen allerede haft på forsiden for 16 måneder siden. Dengang som nu kan og må jeg ikke komme ind på detaljerne. I forhold til Olaf Runz kan jeg kun gentage, hvad jeg allerede

sagde for 16 måneder siden: Jeg anerkender absolut, at han har oplevet forskelle i menneske- og ledelsessyn i sit ledelsesarbejde. Mennesker er nu engang forskellige. Det ville være meget naivt at tro, at en organisation af vores størrelse ikke sommetider vil opleve nogle indre konflikter, som man så skal få løst på en forsvarlig måde.

Formandskabet og Styrelsen har været informeret og dybt involveret i forløbet omkring personalesagen med Olaf, og det er derfor også vores fælles holdning, at der er blevet handlet rigtigt.

Det nye er nu, at personalesagen bliver fulgt op af helt uacceptable beskyldninger i Flensborg Avisers lederspalter. Chefredaktør Jørgen Møllekær kommer i sin leder lørdag med en række påstande. Uden navngivne kilder og uden dokumentation. Enhver må og kan så selv bedømme hvor seriøs det nu er, men ok...

Jeg vil alligevel gerne tage stilling til nogle af Jørgen Møllekærs påstande. Han skriver f.eks. i sin leder at han er vidende om, at skoleledere er blevet ringet op fra Stuhrsallee og kritiseret, efter at de har udtalt sig i avisen. Jeg må ærlig talt indrømme, at jeg faktisk ikke kan huske udtalelser fra en skoleleder i Flensborg Avis i mange år, som ville kunne medføre en opringning.

Men jeg vil til en hver tid forsvare, at en ledelse eller direktion gerne vil have en snak med en institutionsleder, når vedkomne bruger avisen som kommunikationsmiddel frem for at gå i dialog med Skolekontoret.

Jørgen Møllekær skriver også, at den trivselsundersøgelse, som er blevet foretaget i 2018 "efter sigende" underbygger Olaf Runz kritik. Det gør Jørgen Møllekær selvom jeg allerede for 14 dage siden skriftligt har meddelt avisen, at trivselsundersøgelsen faktisk viser en god trivsel i Skoleforeningen. Det bliver jeg også citeret for i selve avisartiklen, men chefredaktøren ignorerer det og hævder det modsatte. Vores seneste Corona trivselsundersøgelse indeholder heller ikke belæg for

påstande om en gennemgående usund kultur og omfattende mistrivsel. Disse undersøgelser har Styrelsen og Driftsrådet adgang til – vi må ikke offentliggøre, når det ikke er aftalt med Driftsrådet på forhånd. Tysk lov må både vi og Jørgen Møllekær altså acceptere. Men vi vil fremover lave vore aftaler sådan, at disse undersøgelser kan lægges offentligt tilgængeligt på Skoleforeningens hjemmeside – det vil både Driftsrådet og Direktionen arbejde for.

Jørgen Møllekærs motiver for det han påstår behøver vi slet ikke gisne om. Han skriver det jo selv i lederens sidste afsnit: "Derfor trænger vi til en ny struktur (i mindretallet), hvor undervisning kun er en afdeling blandt flere."

For Jørgen Møllekær handler det her altså kun om strukturdebatten, og det er simpelthen kynisk.

Jeg vil også knytte nogle ord til det ene konkrete eksempel, som avisen bringer for at underbygge påstandene om dårlig ledelsesstil:

"Manglende lydhør og dialog omkring indførelsen af en ny evalueringskultur i Skoleforeningen".

Jeg vil lige minde jer om, at alle vi i Fællesrådet er vidner til, at denne påstand er forkert. På vores sidste fællesrådsmøde i marts blev vi netop præsenteret for resultaterne af den dialog, der har været i forhold til evalueringskulturen. Her præsenterede Skolekontoret resultaterne fra fokusgruppeinterviews der er blevet foretaget blandt elever, forældre og lærere. I har fået tilsendt materialet og har drøftet det på møder. Det næste der sker er spørgeundersøgelse blandt alle familier. I har så at sige sort på hvidt, at dialogen har fundet sted. Jeg kan på ingen måde forstå den kritik der bliver italesat i avisen.

Som sagt mange gange i forskellige fora, så ændrer vi på formålet for vores evalueringskultur - væk fra karakterer og hen til dialog om de

næste skridt. At reducere det til at handle om pileskemaet er en grov forsimpning. Vi kigger fremad sammen med eleven og ikke bagud – andet giver ikke mening for læringen. Fællesrådet har truffet beslutningen, fordi vi ønsker noget bedre for vores børn. Vi har også sagt, at det tager tid, og at vi hele tiden justerer. Corona har ikke ligefrem været behjælpeligt i processen de sidste år.

At det ellers har været et fornuftigt år kan i – eller har i – læse om i Direktionens omfangsrige og detaljerede beretning om Skoleforeningens virke og arbejde.

Styrelsen har brugt en del aften- og weekendtimer på sit arbejde og selvfølgelig også i de udvalg som er blevet nedsat.

Jeg vil her nævne Vedtægsudvalget som i sin sammensættelse genspejler den videreudvikling, som vi er i gang med i Skoleforeningen for at få Fællesrådet mere inkluderet i vores arbejde. Inddragelse er et vigtigt ord og vi har i de sidste år (med undtagelse af Corona hullet) virkelig gjort fremskridt på området. Workshops, læringsplansarbejde, evalueringsplansarbejde og nu udvalgsarbejdet omkring vores vedtægter er nogle eksempler som jeg vil nævne.

Alle dem der har haft lyst og overskud til at medvirke i dette arbejde siger jeg tak.

Her i dag har vi så første behandling af vores nye vedtægter på dagsorden og dermed er vi i afslutningsfasen for processen. Vedtægten er meget vigtigt, idet vedtægterne danner rammen for, hvordan vi agerer som forening og i forhold til medlemmerne, men det har selvfølgelig også en stor indflydelse på de ansatte i Skoleforeningen og på dem, der er i centrum for Skoleforeningen, nemlig børnene. Skoleforeningen udvikler sig og samfundet forandrer sig og derfor er det et fornemt arbejde at give det, der er grundlaget for hele vores

arbejde et nyt, yngre ansigt. Jeg glæder mig til at diskutere vedtægter med jer lidt senere og er meget spændt på, hvad vi kommer til at afstemme.

Det andet store punkt som har beskæftiget Styrelsen meget, er som nævnt før den sydslesvigske strukturdebat. Det er også et dagsordenspunkt her i aften. Styrelsen har efter min bedste overbevisning formået at komme med **et udspil til afstemning i dag, som genspejler det, der er brug for i vores sydslesvigske fællesskab.** Mindretallet har brug for nytænkning/ nyorientering i det lokale arbejde for at fremtidssikres og det har vi et forslag til hvordan det kunne se ud.

Det er hverken en model abc eller d. – nogle gør, som om hele debatten om mindretallets struktur handler om den flyer, som i også har fået som bilag til mødet. Men sådan er det ikke og sådan har det aldrig været. Strukturdebatten har hele tiden været en åben proces med mange mulige konklusioner. Den har ikke været begrænset til de fire modeller!

I Styrelsens udspil forbinder vi de forandringer vi mener er nødvendige i Samrådet med de forandringer, som vores basis har ønsket blandt andet på de tre regionale debatmøder. Og så er jeg egentlig ret ligeglad med, hvad modellen hedder. Vi gik ind i debatten uden at have et resultat og vores konklusion af det vi hørte rundt omkring på møderne er grundlag til vores udkast og forslag. Vi kigger på behov og muligheder / forslag til en fremtidssikring af mindretallet. Nå ja, - i vil høre mere under dagsordenspunktet senere på aftenen.

Under dagsordenspunktet får i i dag også mulighed for at høre et oplæg fra Mogens Rostgaard Nissen fra Dansk Centralbibliotek. Han har lavet en undersøgelse af samarbejds- og beslutningsstrukturen i det danske

mindretal og kommer med rigtig mange gode baggrundsinformationer til vores beslutning i dag.

Som afslutning vil jeg sige noget til krigen i Ukraine – og nej det er ikke Skoleforeningen der skal eller vil forholde sig til verdenspolitikken. Men selvfølgelig berører en krise som den i Ukraine også Skoleforeningen, lige som den berører os alle i vores hjem, i vores arbejdsliv og i vores økonomi. Jeg vil gerne takke de engagerede børn og institutioner som på mangfoldigt vis har samlet penge ind, for at hjælpe ukrainske børn og familier. Der er bleven bagt, løbet, malet postkort og meget mere – der blev fundet på mange ting – for at samle penge ind til et humanitært formål.

Jeg vil også sige tak til Skoleforeningens ansatte, som hver dag skaber tryghed for børnene i disse krisetider. Vi ved ikke, hvad efteråret bringer.

Tak for ordet!